

Előfizetési árak:

Világos évre . . .	6 krt	—	kr.
Félfévre	3	—	—
Havonta	1	50	—
Egy órá	—	50	—
Egyes szám ára	8	kr.	

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
ahová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
ahová a lap azellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adának.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Csata után.

A vereség nagy, mondhatnók csúfos. Természetesen Baranyáról szólva. Hát ez a harcra edzett sereg meg hagyta magát veretni? Igen hagyta — és nem úgy verték meg. E kettő között nagy a különbség. Elverette magát, mert a folytonos győzelemben már neki is viszkedett a háta kis egészséges döngetés után. Megkapta — egészségére válják!

Hogy mi így beszélünk? Nagyon is érthető. A főlháborodás, az elkeseredés után lehetetlen, hogy föl ne törjön e kettő mellé a malícia is. A nyár óta, mikor még szó sem volt az országgyűlés fölösztatásáról, mikor még mindenki azt hitte, hogy csak egy év múlva megyünk a választási urnához, már akkor kitűztük a zászlót; figyelmeztettük a függetlenségi elvek követőit minden eshetőségre; egyetértésre, összetartásra buzdítottuk; s mikor megszólalt az első ágyulövés, folyton a sarkukban voltunk a csapatoknak s a nagy zajban kiáltva adtuk meg az irányt: de a katonák hanyagul végezték a dolgukat, sőt maguk a vezérek is gyatrán forgatták a vezénylő kardot, konfuziót csináltak, vagy egyáltalában semmit sem tettek. Ezt látva a sereg, nem engedelmeskedett, eldobta a pártfegyelmet s ment a maga gondolkodni nem tudó feje után. Nem látta a veszélyt, nem hallotta az intő szót, csak ment egyenesen oda, ahol az ellenfél tanyázott a sűrűben. Ott aztán megkapta, amit nem várt, amit nem akart hinni nagy elbizakodottságában.

A függetlenségi pártnak a 7 külső kerület közül 5 ősi vára volt: Szt.-Lőrincz, Szalánta, Siklós, Baranyavár és Pécsvárad; az ellenzéki egyéb pártoknak szintén régi erős pozíciója volt Sásd és Mohács. A múlt választáson meg is tudta tartani e várakat s Baranya tisztán ellenzéki férfiakat küldött az országgyűlésre. Az idén — Szent-Lőrinczet kivéve — föladta valamennyit. Szalántán a függetlenségi párt mindegyikében veszített, mert akár Czirer győz a pótválasztáson, akár Vajay: egyik sem függetlenségi párti, sőt ha Vajay kerülne ki győztesen, hát úgy ez a híres függetlenségi kerület olyan szörnyszülöttet hozott a világra, amilyent sehol ez országban.

Siklós, ez a mellét folyton vereső függetlenségi ősmagyar ime beadta a derekát egy nyájas szavu embernek. Függetlenségi elveket valló emberek szaporítják a kormány többségét, azét a kormányét, mely ellen folyton elkeseredett hangulat uralkodik a siklói kerületben. Hallatlan zavarodottságnak kellett ott uralkodnia a fogalmak dolgában. Egyébként itt is súlyos felelősség terheli a vezéreket.

Dárdán a hatalmi önkény meglepéssel néz munkájára.

Mohácson iszonyu erőszakkal és városbírói pálczával dirigálták az embereket az urnához; dolgozott a pártkassza is, hogy azt a nyomoruságos többséget összeharácsolják.

Pécsváradon is veszített az ügy, mert pótválasztásra kell szorulnia annak a pártnak, mely ott eddig hatalmas többséggel győzött.

Hegyhátán az alispáni presszió egyéb családi összeköttetések, pénz s minden neme a közönségesnél is közönségesebb kortesfogásoknak dolgozott azon, hogy az alispáni család egy fiatal tagjának létrát faragjanak ebből a kerületből. Nem a honatyai ambíció, sem politikai meggyőződés, hanem valami állás sarkalja a pályája kezdetén álló ifjút, s ehhez tartotta a hátát a hegyhát ellenzéke.

Hát aztán ilyen ellenzékre még egyebet is vesztessünk maliciánál? — akkor, mikor ezt mind elkerülhetne volna, ha szervezkedik, ha el nem pocsékolja az erejét, ha nem gyengíti ezt még széthúzással is, ha nem tántorodik meg személyes kérdések miatt, ha hallgat az intő szóra: szóval, ha úgy viseli magát, mint ahogy az ellenzék fogalma ezt megkívánja, mint oly párt, mely tudja, hogy mi a célja, tudja, hogy e célját hogyan érheti el.

Ez a vereség, mert az ellenzék maga szolgált rá, nem érdemel rokonszenves szájalmat. Jól esett neki. De aztán igazán egészségére válják ám! Mert az ellenzék nálunk az utolsó öt évben nem volt egészséges. Friss vért kell beleönteni, hogy életerősebb legyen s ne vegye a dolgát ilyen lanyhán. Ezt a vereséget fordítsuk hasznunkra, ez nyissa ki a szemét az ellenzéknek, hogy ne önmaga szolgáljon a több szerencsével mint észszel megáldott kormánypártnak kedves ajándékokkal; s főleg ez edzze meg férfias önértetben és erélyben, hogy a mostanihoz hasonló pressziót többé el ne tűrjön.

Az ellenzék akciója Pécsen.

Kedden este, mikor Baross épp a beszédjét mondta a Scholz-féle sörcsarnokban, nem messze e helytől, a Hétfejedelemtől szűkebb körben tanácskozott a függetlenségi párt és más arnyalatu ellenzéki pártok néhány szóvivője. E szűkebb értekezlet megállapította azt a javaslatot, melyet a már kihirdetett nagy értekezleten előterjesztendők voltak.

Szerdán délután 4 órakor a Hattyu kis termében össze is jött a nagy értekezlet, melyen mintegy 400 függetlenségi párti választó, s nagyon sok más pártbeli is megjelent. Az értekezlet elnökeül Németh József ügyvédet, jegyzőül Szekrényessy Ferencz dr. ügyvédet kiáltották ki.

Németh elnök előterjesztette a gyűlés célját, mely gyűlés egybehívását nem tisztán a függetlenségi párt, hanem a Pécsen levő más

ellenzéki polgárok is kívánták. A szabadelvű párttal szemben állást foglalók ugyanis aggódva sejtették, hogy tulajdonképen nem Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter a pécsi szabadelvű pártnak tulajdonképeni jelöltje, hanem e nevet csak arra használják föl, hogy vele becsempészzenek valaki mást, aki máshol talán már kibukott, vagy akinek nincs olyan jó neve, hogy megválasztása bizonyosra vehető volna. Az aggodalom részben ugyan eloszlott azzal, hogy kedden a miniszter a jelöltséget, de csak ezt, elfogadni hajlandónak nyilatkozott; de már azt nem nyilatkoztatta ki, hogy a mandátumot is megtartja-e? Ismételt is azt mondta, hogy nem a személy, hanem az elv legyen a polgárok szeme előtt; ami magyarul azt jelenti, hogy ha egy botot állítunk föl képviselőjelöltül, hát azt meg kell választanotok, mert az szabadelvű párti.

Ezzel szemben — mondta az elnök — állást kell tehát foglalnunk; hogy minőt, arra nézve a szűkebb értekezlet jegyzőkönyvét olvastatta föl.

Szekrényessy jegyző olvassa a jegyzőkönyvet, mely szerint Muttnyánszky Béla ügyvéd indítványára az értekezlet határozatilag kimondja, hogy:

„Az 1892. évi január hó 27-én tartandó nagy értekezletnek javaslatba hozza, mikép Pécs sz. kir. város ellenzéki választó polgárai Baross Gábor kereskedelmi miniszter ellen — elveik fönntartása mellett — ellenjelöltet ne állítsanak.“

„Azon esetre mégis, ha a kormány-párt a választás színhelyén más képviselőjelöltet ajánlana, akkor az ellenzék részéről is ajáltassék ellenzéki jelölt s szavazás kérendő.“

„Az ellenzéki választók ennél fogva főlhivandók, hogy választási igazolványukat kivegyék és a választás színhelyén f. é. január hó 28-án reggel 8 óra előtt megjelenjenek.“

„Az előmunkálatok megtételére Muttnyánszky Béla ügyvéd elnöklete alatt Burghardt Károly, Papp József, Graumann János, Böhm C. Felix, Ott Márton, Németh József, Koncz András, Eisner és Ruepprecht Nándor urakból álló bizottság küldetik ki oly utasítással, hogy a holnapi nagy értekezletnek a megválasztandó 100-as végrehajtó bizottság tagjait javaslatba hozza.“

„A nagy értekezletre javaslatképen azon indítvány terjesztendő elő, hogy a 10-es bizottság bizatik meg azzal, hogy alkalmas ellenjelöltre gondoskodjék, utasításul adatván mégis, hogy első sorban a függetlenségi és 48-as párthoz tartozó jelöltet keressen s csak azon esetre, ha ily programmal föllépő és keresztül vihetőnek látszó jelöltet nem talál, jelölhet a nemzeti vagy a 48-as párthoz tartozó képviselőt.“

Az értekezlet a jegyzőkönyv határozatát szintén magáévá tette s ezt mint határozatot az elnök kimondta.

A szavazás eshetőségeire való tekintetből a kiküldött 10-es bizottság az eddig szokásban volt 100-as bizottság helyett 200 tagból álló bizottság megválasztását javasolta, melynek azonban nemesak a másnap megejtendő választás alkalmára kell megalakulnia, hanem a jövőre is állandósítsassék, hogy azon esetre, ha Baross a mandátumot nem fogadná el a új választást tűz-nének ki, e bizottság mindig résen lehessen.

Az értekezlet mindezeket helyesléssel fogadta s a fölolvastott névsort is elfogadta.

Ezzel az értekezlet feloszlott.

A választás.

Izgatott napja volt Baranyának a csütörtöki. Összes kerületeiben ekkor volt a választás, mely iránt a legnagyobb kétség uralkodott a szavazás előtti legutolsó estig. Mindegyik kerületben — Pécsét véve csak ki s talán a csak gyengén megtámadott Szt.-Lőrinczet — elkecseregett harcot vitak a pártok a nélkül, hogy az ellentéle ereje, de még csak a saját erejük felől is bizonyosságban lettek volna. Hisz még a választás előtt való estén is egészen másképen álltak a dolgok kint a kerületekben, mint milyenek mutatkozott a szavazás.

Az egyes kerületeket csak a saját ügyük érdekeltte; bezzeg a központ, Pécs, város az összes kerületek izgalmát állta ki e napon. A táviró hivatal szinte okáda ki magából a sürgős táviratokat, melyekkel a kihordók nyargalásztak szerte a városban. Legtöbb távirat ment a főispánhoz, az alispánhoz, a megyei központi választmányhoz, a nemzeti kaszinóba s egyes körök czimére a kávéházakba. Különösen a nemzeti kaszinóhoz czimzett táviratok után volt nagy a kapkodás, s a kaszinóhelyiség késő estig föl-tébb népes volt. A szerkesztőségek ajtain egyik tudakozódó a másik után kopogtatott be; de itt már diplomatikusabbak az emberek, s nem igen árulgatták el a részleteket, mert hát a lap érdekességét nem szeretik gyengíteni a megjelenés előtt.

Lapunknak minden kerületben voltak tudósítói, kiktől a következő értesítéseket kaptuk:

Pécsét.

Pécs városának csütörtökön délelőtti fél kilencz órákor már volt képviselője.

Réggel 8 órákor meglehetősen élénkesség uralkodott a „Hattyu“ előtt s különösen a nemzeti kaszinó helyiségeiben, a hol a szabadelvű pártiak gyülekeztek.

A feszültség általában nagy volt, különösen az ellenzék részéről, mert nem lehetett tudni, hogy az utolsó pillanatban nem fog-e a szabadelvű párt Baross helyett mást ajánlani. S ez esetre az ellenzék el is készült, hogy nyomban bejelenti a maga jelöltjét is. Viszont a kormány-párt sem hitt egészen az ellenzéknek, tartván attól, hogy hátha még Barossal szemben is föl fog állítani ellenjelöltet az ellenzék, s ezért lehetőleg nagy számmal tömörült a szabadelvű párt a kaszinóban.

Bánffyay Simon kir. tanácsos, választási elnök fél 9 óráig várt a jelölt-ajánlásra. Fél kilenczkor aztán kijelentette, hogy egyetlen jelöltet jelentettek be, **Baross Gábot, kit tehát egyhangulat megválasztottnak jelentett ki.**

Általános éljenzéssel fogadták a jelen voltak e kijelentést, s az ellenzék is hozzájárult az éljenzéshez.

A választási elnök és a jegyzők nyomban hozzáálltak a választásról szóló jegyzőkönyv megszerkesztéséhez; a közönség pedig elhagyta a választási helyiséget. A választási elnök rendelkezése folytán a század gyalogos is, mely a régi katonakórház udvarán állt készenlétben, azonnal visszavonult a kaszárnyába.

A választásról szóló jegyzőkönyvet Bánffyay Simon vál. elnök egy küldöttség élén személyesen fogja átadni Baross miniszternek. A küldöttség, mint értesültünk, vasárnap indul el Pécsről s hétfőn tiszteleg a miniszter, most már Pécs városának egyhangulat megválasztott képviselője előtt.

B.-szentlőrinczi kerület.

Pécs után ez a kerület végzett leghamarabb. Délután 4 órákor a választás már befejeztetett, s az eredmény ez:

Jeszenszky Ferencz függetlenségi párti kapott **1200** szavazatot,

Csekő Imre dr. **15**

Ez óriási különbség dacára is mindkét fél óriási erőfeszítést fejtett ki abban, hogy minél több választót hozzanak be a vidékről a szavazás színhelyére, a hol a hideg dacára is egybegyűlt mintegy 1600 főnyi választókért nagyban folyt a kapacitálás. Hogy Csekőre ily kevés szavazat esett, annak az a magyarázata, hogy látva határozott minoritását, egyszerűen visszalépett, s így a többi hívei már le sem szavaztak. Csekő csak két nappal a választás előtt lépett föl, bukása tehát biztosra volt vehető.

Szalántai kerület.

Egyike a legczifrább választásoknak itt folyt le. Négy jelölt állott egymással szemben, s mind a négy elkecseregett harcot vitt egymás ellen. A Várady elvű függetlenségesei, a Vajay fanatizált csöcselékje, a Czirer hódítottjai s a Rácz-párti gyújtogatók kunczul viselkedtek; az izgatottság oly nagy volt, hogy csak nehezen lehetett a rendet fönntartani. Németi községben verekedésre került a sor. A Vajay-pártiak utját állották mintegy 200 Czirer-pártinak, kiket nem akartak a választáshoz eresztetni. Megállították a lovakat, a gyepűket elvágták, s csak a kirendelt karhatalom tudta megszádatítani a megtámadottakat az útonállóktól.

Szalántán minden párt tüzeket rakott, s ott folyt a bor, pálinka, szólt a muzsika. A szavazás eleintén ingadozva ment; de már kezdetben is Vajay-nak volt a legnagyobb összege. Czirer, Várady és Rácz dében körülbelül egyenlően álltak. E háromnak egyesülése lenyomta volna a máris elbizakodott Vajayt; de egyik jelölt emberei sem tágitottak a jelöltjüktől. Délután még mindig nem lehetett tudni, hogy Vajay és ki között lesz pótválasztás; annyi azonban már bizonyos volt, hogy Vajay nem kap abszolút többséget, bár ez a svábokból és ráczokból összeszedett-vedett alja népség mindeme tulajdonsága mellett is elismerésre méltó fegyelműzettséggel állott helyt jelöltjeért. Este 7 órákor lezárták a szavazást, s az összeszámolás 9 órára készen volt, amikor is kint, hogy leszavazott összesen 1869 szavazó, ebből esett

Vajay Istvánra **714,**

Czirer Ákosra **454,**

Rácz Gézára **362,**

Várady Ferenczre **339.**

Abszolút többséget tehát egyik sem kapott, s így pótválasztást rendelnek el Vajay és Czirer között.

Sásdi kerület.

A legnagyobb érdeklődés e kerület felé fordult. Arról volt szó, hogy a klikk-uralom, mely családi érdekek elősegítésére vállalkozott, győz-e vagy bukik?

A Szily-Siskovics dinasztia uralmát megdönteni indult neki az a lelkes csapat, mely Herczeghet állította — nem Szily Pongrácz a jelölt, hanem apja, az alispán ellenében.

Szilyék tudták ezt s iszonyu erőfeszítéssel gyürköztek neki. Az ellenfél előre el lehetett készülve a legnagyobb korrupcióna. A pénz s a mindenféle ráijesztés nyíltan dolgozott. Minden körjegyző a saját községe elején Szily-zászlóval jött be a választásra. A sásdi főbíró háza volt a kortestanya, ahol folyt az ivás és dinom-dánom. Itt melegedtek a Szily-választók. Innét vállalkoztak egyes kortesek — zöld tollat kerítve — átsonni a másik párthoz, hogy embereket vásároljanak. Itt a legszélső laczikonyhába csalták a szavazókat, hogy onnét könnyebben átszökthessenek a Szily-párthoz.

Az egyik kortes azonban rajtavesztett, mert a Herczegh-pártból valaki figyelemmel kísérte a vállalkozást s éppen mikor szökni akartak, nyakoncsipte a szöktetőt s agyba főbe verte. Csak a csendőség mentette meg a lélekvasárlót a nagy bajból. A Herczegh-pártiak között, kik igen erősen álltak, iszonyú volt az elkecsereedés a Szily-pártiak ilyenmü cselekedetei miatt, s csak a Herczegh érdekében künnjárt pécsi ügyvédek folytonos csillapító szava tartotta őket vissza, hogy valami borzasztót ne cselekedjenek.

A szavazókat nemesak kocnikon, hanem külön vonatok is szállították.

Réggel fél 9-kor Szászvár-Dombóvárról 500 választót hozott egy külön vonat Herczegh részére, ki eleintén túlsúlyban volt. Délben azonban már Szily volt többségben. Hihetetlen számú választó jött be, amely szám talán még soha sem szavazott a Hegyhátán. Szily nagy tömege mellett azonban Herczegh szavazói is nagy számmal imponáltak s mindvégig erős kétségben tartották a Szily-pártot.

A több pénz azonban győzött. Délután 4—5 óra között adta be a Szily-párt a legutolsó nagyobb csoportot, amelylyel aztán elérhetetlen előnyt nyert.

Mágocs, mely a választásig tiszta Herczegh-párti volt, a szavazás előtt eladta magát, s ez döntött.

Este 7 órákor záratott le a szavazás. Beadatott 2899 szavazat, és pedig

Szily Pongrácz részére . . . **1814,**

Herczegh Mihály részére **1085.**

Szily Pongrácz tehát 729 szótöbbséggel győzött.

Pécsvárad kerület.

A pécsvárad kerületben f. hó 28-ra kintült képviselő-választáson a szavazás d. e. fél 9 órákor vette kezdetét. Jelöltek voltak: Tost Gyula kormánypárti, Simonffyay János függetlenségi és 48-as, Szemeré Attila nemzeti- és Kopári Gyula klerikális párti programmal.

Az első sorban szavazásra bocsátott pécsvárad választók jó része beadta szavazatát, a midőn fél 10 órákor a többségében elbizakodott nemzeti párt nagy rémületére megjelent a két bandával kísért függetlenségi párt zöme, mintegy 500 választóval, kik a szolgabírószági épület előtti térnek ez alkalomra elkülönített helyét elfoglalva a többség holléte iránti kételyeket nyomban eszlották.

A nemzeti és kormánypárti szavazók szintén tekintélyes száma folytonosan hullámozott az eszem-izsom után vágyók tolokodása folytán, a mennyiben már a reggeli órákban megkezdődött az alkotmányos ivás, megnyilván a nemzeti párt előtt — jelöltjük főf kortesének vendégszerető termei, hol is a ki s bejárás, kurjongatás nem akart véget érni.

A másik, a Tost-párt, a nagyvendéglőben ütött tanyát, melynek szokott csendjét a szavazók zsvajaja s az egymás után csapra vert alkotmányos sörshordók döngése zavarta meg egész a hajnali órákig.

A Kopári-párt csendes elszigeteltségben ünneplé nem remélt diadalának nemsokára bekövetkezendő gyászos eredményét, fájdalmas és sóvár szemeket vetve a nálánál boldogabb helyzetben levő más pártok vidámságára, miguem a délelőtti órákban — minekutána 4 embere már leszavazott — elérte vágya netovábbját s csatlakozott a legingadozóbb párthoz, a nemzetihez, azokba uj örömet, magukba pedig — később — friss italokat önteni.

A negyedik, de legnyugodtabb és lelkesültebb függetlenségi párt tömören állott helyén, csak néha-néha fogyatkozván meg a kívülről és belülről melegedni óhajtok rövid ideig tartó eltávozása folytán.

Szemmel mérve bátran mondható, hogy a függetlenségi és 48-as párt megegyszer akkora volt, mint a másik két párt közül bármelyik, a mi egyébíránt optikai csalódásra alapított számítás is lehetett, mert mint említve volt, a másik két párt tagjai, engedve a vágyának s felhasználva a jó alkalmat, alkotmányos foglaltsággal bibelődtek.

A szavazatok száma folyton ingadozott; hol az egyik, hol a másik párt (kivéve a Kopáriét) kerekedett fölül. Különösen a Simonffyay és Tost-párt közt volt a küzdelem, miguem délutáni 5 óra körül a két párt egyenlő számot mutathatott föl. Noha abszolút többséget eddig egyik párt sem nyerhetett, alapos volt a remény, hogy a Simonffyay-párt 100—150 szótöbbséggel föllötte lesz a Tost-pártnak, a mennyiben ekkor Szemerének hívei már csak szállingóztak, — s még 8 község volt vissza, a melyből 4 tisztán és kizárólag Simonffyayra adta szavát, a többi pedig a 3 párt közt megoszlott.

Hogyan, hogyan nem, talán a hosszas várakozást megunva, talán az esni kezdő hó elől menekülni óhajtvá, az egész napon helyt állt Simonffyay párt este 9 óra felé oszladozni

kezelt és 11 óra után kihirdetett a nem várt eredmény, mely szerint:

Tost Gyulára esett . . . 786,
Simonfay Jánosra . . . 724,
Szemere Attilára . . . 559
és Kopári Gyulára . . . 4

szavazat.

E szerint beadatott összesen 2073 szavazat, vagyis oly szám, a minőt a pécsváradai választások már rég nem mutathattak föl.

Ha vesszük azt az óriási erőszakoskodást, melyet némely jelöltek kifejtettek; ha meggondoljuk, hogy mi minden eszköz állott amazoknak rendelkezésére, még ezen nem várt, a függetlenségi és 48-as párt kisebb száma után is a diadalt bátran ezen pártnak adhatjuk. Tost Gyula és Simonfay János közt megtartandó pótválasztás is, melynek eredménye elé a pécsváradai választó-kerület független gondolkodású választó polgáraiba helyezett bizalommal nézünk.

A szavazás fél 10 órakor ért véget.

Mint mondják, Szemere Attila volt választót levélben föl fogja hívni, hogy a pótválasztás alkalmával osztatlanul csatlakozzanak a függetlenségi és 48-as párthoz.

Dárdai kerület.

Dárdán Antal Gyula dr. kormánypárti és Szendrey Gerzson függetlenségi álltak egymással szemben. A jelöltek után ítélve a korifeusok erős küzdelemre számítottak s arra, hogy a végeredmény nem fog nagy különbséget mutatni, bármelyik legyen is a győztes.

A jelöltek körútjából sem igen lehetett biztosabb számítást tenni sem egyik, sem másik fél ügyére.

A döntő napon aztán, mikor a két párt bevonult a választási színhelyre, látszott meg a kerületben uralgó hangulat. Érdekes volt látni — írja levelezőnk — a főváros vidék fölvonulását, melynek polgárait külön vonat szállította Dárdára, s az állomásról zászlókkal és zenével jöttek be, mintegy 730-an. Nemkülönböztetve említésre méltó a csuzaiak menete, kik mintegy 12—15 kocsival jöttek óriási zászlókat hordva a fölirással:

"Függetlenségünk föntartása mellett éljen Dr. Antal Gyula képviselőjelöltünk!"

Ezek hát alaposan megmutatták, hogy ők bár függetlenségi pártiak, de azért a kormánypárti mellett s a függetlenségi ellen szavaznak (s nem semlegesek).

A szokásos formalitások után megkezdődött a szavazás, mely az egyik bizottságnál, kinek elnöke Jellasics Károly dr. volt, s ki előtt 18 község szavazott le, — következőkép folyt le:

Szendrey Gerzsonra szavazott 394,
Antal Gyulára . . . 532;

a másik bizottságnál Ursziny elnök előtt szavaztak:

Szendrey Gerzsonra 167-en,
Antal Gyulára . . . 812-en.

Kapott tehát

Antal Gyula . . . 1344,

Szendrey Gerzson 561 szavazatot,

s így Antal Gyula 783 szavazattal győzött.

A szavazás negyed 7 órakor este befejeztetett, s egy óra múlva Jellasics elnök kihirdette a nagyszámú választók előtt a szavazás eredményét, majd pedig rövid beszéd kíséretében átadta a mandátumot Antalnak, ki azt a választók éljenzése között köszönte meg.

A választás alatt példás rend uralkodott.

A dárdai járásban a most megválasztott a második kormánypárti jelölt: több ilyen párti a kerületben ez ideig nem volt.

Siklósi kerület.

Furcsa dolgok történtek ebben a tályomólag ellenzéki, még pedig függetlenségi érzelmi kerületben. A függetlenségi párti polgárok nem kis része kormánypárti jelöltre adta szavazatát, mert ez szolgabírájuk volt, aki itt nagy kedveltségnek örvendett.

Olay Szilárd, a függetlenségi párti jelölt jobbára ismeretlen volt e kerületben, s az a rossz omen járt előtte, hogy testvérbátyja Olay Lajos bucsuszó nélkül hagyta ott a választóit, amiért ezek megnehezítettek rá. Ez a körülmény mindenesetre befolyással volt a választás eredményére, mely a függetlenségi pártba balul ütött ki. De leginkább döntött itt az a visszavonás, mely a függetlenségi párt vezetői közt merült

föl. Kossa Dezső, eddigi képviselő, kit a közszereget emelt e jelentős polczra, régebben úgy nyilatkozott, hogy nem hajlandó újból mandátumot vállalni. A pártférfiak erre támaszkodva föl sem kérték Kossát a jelöltség elfogadására, amiért ez mellőzést látott ebben, s a választási mozgalmakba ezért bele sem folyt. Ez pedig — aki ismeri a siklósi viszonyokat, tudhatja, hogy sokat jelent Siklóson. Azt jelentette, amint a csütörtöki választásnál ki is tűnt, hogy az ellenzék a vezér nélkül nem tudta, mit tevő legyen. Egy része föloldva érezte magát az elvi kötelezettség alól s mivel Kossára nem szavazhatott, hát szavazott a másik „kedves“ emberre, a másik része pedig, mivel Kossa sem avatkozott a választásba, ő is passzívise viselkedett s egyáltalán nem ment szavazni sem.

Mindemellett Olay nagy pártot teremtett Perczel ellenében, mert rövid időn is meg tudta nyerni a kerület nagy részének bizalmát.

A választás nagy izgalmak közt indult meg. Perczel hamarosan jelentős többséget nyert, de Olay választói is tisztességes számmal szavaztak le az első „indításkor.“ Hivatalos presszió nem igen működött a főbírósg részéről, hanem a jegyzők annál inkább tartották hivatalos kötelességüknek a szolgabírájukat támogatni nyomtatékos „rábeszélésekkel.“ (Hát csak annyira szerették, hogy igyekeztek tőle megszabadulni? — A szerk.)

Késő estig egyre hordták a szavazókat, s ekkor már az ezereken járt mindkét félén a szavazatok száma. Éjfél tájban lezárták a szavazást s ekkor a végső eredmény a következő volt:

Perczel Bénire esett 1282,

Olay Szilárdra . . . 1183 szavazat.

Perczel Bénit tehát a választási elnök a siklósi kerület kormánypárti képviselőjeül 99 többszavazattal megválasztottnak jelentette ki nagy éljenzés között.

Mohácsi kerület.

Nagy reményekkel mentek a mohácsi kerületi pártok a választás elé; de nagy kétséggel is. Mindegyik fél számított a többségre, de tudta azt is, hogy az ellenfél is erős, s az utolsó órák fordulatától tartott mindegyik.

A Jagics-pártiak nagy számmal s nagy lelkesedéssel vonultak be Mohácsra, míg a Stajevics-pártiak a hatalom emberei által vezetve elbizakodottan foglaltak állást.

A szavazás megindulásakor egyenlő csoportok szavaztak mindkét jelöltre. A presszió erre rávetette magát a Jagics-pártra s botrányos módon működött az ingatag községek között. A választási mozgalmak alatt kifejtett kortesfogásokat újból elővették; a komikumig menő ígéretek, a fenyegetések s a kormánypárt egyéb „szabadelvtű“ erkölcsi a maguk utálatosságában jöttek működésbe.

Nagy föltűnést, de általános fölháborodást is keltett Duna-Szekesének botrányos átpártolása a Jagics-párttól a Stajevics-párthoz. Duna-Szekeső nyomós pozíció, s a melyik jelölt ezt megnyerheti, azé a győzelem. Duna-Szekeső a választási mozgalmak alatt tisztán Jagics mellett volt, sőt Stajevicset meg sem akarta hallgatni, annyira lelkesedett Jagicsért. Az utolsó napon főispáni intésre megjelent ott a kormánypártnak egyik embere, akinek sikerült szélkakast formálni a dunaszekesőiek elveiből. Ezek legnagyobb része Stajevics mellett szavazott le és — ezzel el is dönt az útközet sorsa.

Éjjel 12 órakor kihirdették a szavazás eredményét, mely szerint

Stajevics János kormánypártira esett 1350.

Jagics József nemzeti pártira 1267 szavazat.

Stajevics János többsége 83.

A hangulat izgatott.

A pótválasztások ideje.

A központi bizottság rögtön a választást követő napon, vagyis pénteken délelőtt gyűlést tartott, Szily alispán elnöklété alatt, a pótválasztások határnapjának kitűzése céljából. Ez szerint a pécsváradai és szalantai kerületekben a pótválasztások február hó 12-dikén fognak megtartatni.

HIREK.

— (Örömhír Mária Valéria főhercegnegasszonyról.) A sok csapás után, mely a legutóbbi időben a magyar királyi házat érte, végre folyó hó 27-dikén reggel az öröm angyala köszöntött be. Mária Valéria főhercegnegasszony ugyanis szerdán hajnalban Bécsben egészséges leánygyermeket szült. E hír mindentűnt nagy örömet keltett, s így főleg hazánkban, mert Mária Valéria főhercegnegasszony a három halom és négy folyam szép hazájában, a Magyar földön, pillantotta meg a napvilágot, s így a legnagyobb joggal valjuk őt magunkénak. Ófűlége a magyar királyné, dacára betegeskedésének, egész éjjel virrasztott leánya, a főhercegnegasszony ágya mellett, s a szerencsés szülés után könnyező szemekkel adott halát a Mindenhatónak.

— (A királyi család gyásza.) Nehéz gyász borult a királyi házra, egymás után halnak el annak legközelebbi tagjai. Még alig zárták le Károly Salvator főherceg érzékporsóját, s már is új ravatalt állítanak, hogy arra helyezték a magyar királynénak édes anyját, Ludovika bajor hercegnét, ki folyó hó 26-dikén hajnali 4 órakor hunyt el Tegernseeben. Az elhunyt hercegné az anyák valódi mintaképe volt. Hét gyermeknek volt szülőanyja, a kiket ő a legodaadóbb szeretettel nevelt föl, s a mi nagy ritkaság, mind a hetet cseesemő korukban a saját anyatejével táplálta. Királynénak igen gyakran, ugyszólván minden évben meglátogatta édes anyját, kinek ő, az „Erzsike“ volt mindvégig a kedvence s a kinek eljegyzése is az édes anya legkedvesebb tartózkodása helyén, a regényes Possenhoffenban folyt le. Később is itt fogadta — nagymama korában — évenként gyermekeit és gagyogó unokáit, a kiket véghetetlenül szeretett. E kicsinyekkel gyakran kiment a festői szépségű tópartra, hol típegő unokáinak gyermek-örömeit órákig tudta elnézni. Az utóbbi időben azonban ereje rohamosan fogyott, míg végre február 26-án élte 84. évében csendesen elszenderült. Királynénkat rögtön értesítették e fájdalmas halálesetről, de ő, ki szintén a beteg ágyat őrzi, nem kisérik a forrón szeretett anyát az örök nyugalom helyére. Hazánk királynéjának e fájdalomában az egész ország lakossága igaz szívvel osztozik.

— (Föld alá temetve.) Pénteken délelőtt a Papp-féle szőlőtől nem messze eső egyik kőbányában rendesen folytak a munkálatok, midőn hirtelen erős robaj riasztotta szét a munkásokat. Az egyik kőpart ugyanis — valószínűleg az átázott talaj gyöngesége folytán — leszakadt, s az ott dolgozó Paulovits munkást maga alá temette. A rendőrségnél tett jelentés után Ludvig orvos és Trixler rendőrbiztos nyomban a helyszínére siettek, a mire már kiásták a föld alól a szerencsétlenül járt munkás holttestét, melyet a helybeli halottas kamrába szállítottak.

— (Baross a póstánokról.) A vasminiszter, aki maga gyors és pontos munkás, s a keze alá tartozóktól is hasonló munkát vár, úgy látszik a posta-távírdánál alkalmazott nők munkája fölől megvan a maga véleménye, habár ex offo a humanisztikus irány mellett van, hogy t. i. a nőknek tág teret kell engedni a póstánál és távírdánál, mely sok nőnek ad kenyeret. Épp ezért érdekes volt az a beszélgetés, melyet a miniszter kedden az előtte tisztelgő itteni pósta tisztek fogadásakor folytatott a posta-távírdafőnökkel. — „Hány nő van szolgálatban a pécsi póstánál?“ — kérdezte a főnököt. — „Csak egy, kegyelmes uram.“ — felelte a főnök elhallgatva természetesen a női póstatanfolyam hallgatóit, kik most szintén szolgálatra vannak beosztva a póstánál és távírdánál. — „Úgy! Akkor hát jól megy a dolog!“ — mondta a miniszter mosolyogva s tovább ment.

— (Választási vakáció.) Csütörtökön, a választás napján a helybeli középiskolák, valamint a népiskolák ifjusága egész napi szünetet élvezett. De nem csak a tanulók, hanem az összes hivatalok is részesültek ebben a gyönyörűségben, mert kevés hivatalban s ott is csak a legszükségesebb osztályok dolgoztak ezen a nagy napon, amikor a városnak — fél 9 órakor már megvolt a képviselője.

— **(Somogyi szinigazgató)** társulatahoz új primadonnának az országos hírt Komáromi Mariskát, az opera volt tagját akarja szerződtetni, s a mint hírlik a tárgyalások kedvező eredménnyel kecsegtetnek. Ugyancsak Somogyi társulatánál, a soproni színházban Páka Margit k. a., a színésziskola végzett növendéke sikerrel lépett föl e hó 21-én a Vasgyáros Claide szerepében. Értelmes, rokonszenves színésznőnek mutatkozott s a közönség buzditólag tapsolta minden, de kivált a harmadik fölvonás után. Virágvasárnaptól kezdve valószínűleg Somogyi társulatahoz szerződik.

— **(Ritka égi tünemény.)** A drávai uradalom egyik községében f. hó 26-dikán ritka természeti tüneményt láttak az égen. Egy holdszivárvány ragyogott ugyanis a spektrál színeiben mintegy 30° magasságban. A tünemény érdekességét nagyban fokozta az, hogy a látóhatár nagy részét a sirokko hajtotta felhők takarták be, melyek a legváltozatosabb színpompában tündököltek.

— **(Félév vége a jogakadémián.)** A jogakadémia kapui ismét bezáródtak, miután az első félév vége elérkezett. A szokásos index aláírások után a vidékiek siettek is haza, mert ritkán kínálkozik az alkalom, hogy az otthoni választásokon a heves vért Absentiusok is résztvehessenek. Annál inkább volt kedvező ez az idén, a mit jogakadémiánk polgárai ugyancsak fölhasználtak, kik közül számosan a vidéken erősen terjesztették a kortes nótákat és tiszta szívből éltették mindenütt — a balpártot.

— **(Nemesség adományozás.)** A király S at z g e r Keresztély somogy megyei nagybirtokosnak és törvényes utódainak, a közjótékony, valamint a közügyek terén szerzett érdemei elismeréséül, a magyar nemességet „bálványosi” előnévvel adományozta.

— **(Magyar bibornok-jelöltek.)** Az egyházi körök nagyban foglalkoztatja most az a kérdés, hogy a hercegprimáson kívül még mely magyar főpapot fogja a pápa a bibornoki méltósággal megtisztelni. Erre vonatkozólag egyik aulikus római lap azt újságolja, hogy a magyar főpapok közül hihetőleg már a közel jövőben Samassa egri érsek és Schlauch nagyváradai püspök fogja a bibort megkapni.

— **(A múlt évi tűzkárok Baranyában.)** A lefolyt 1891. évben nagyszámú tüzesetek fordultak elő megyénkben, melyek az előbbi évekhez viszonyítva nagyobb számot tüntettek föl. A statisztikai kimutatások szerint 172 tüzeset fordult elő, melyek közül 47 esetben sikerült a tüzet még idejében eloltani. Vigyázatlanság vagy könnyelműség következtében 31, villámcsapás folytán 6- és egyéb ismeretlen okokból 88 tüzeset történt. A tüzesetek karamindössze 106,644 frtra rúg, melyből mintegy 51,170 frt volt biztosítva. Ennek folytán a megye alispánja rendeletet adott ki, melyben szigorúan meghagyja a járási főszolgabíróságoknak, hogy sürgősen intézkedjenek arról, miszerint azon községekben, hol eddig tüzi fecskendők nem voltak, azok minél előbb beszereztesenek, mert ellenkező esetben a felsőbb hatóság ott a törvény teljes szigorát fogja alkalmazni.

— **(A szentlőrincz-szlatina- és nasicszi vasutvonal)** bejárása immár megtörtént Ehrenhöfer Aladár miniszteri titkár vezetése alatt. A vasuti vonalbejárásánál részt vettek Geduly Gyula műszaki tanácsos, Jobbágyi Otto főmérnök, Kenessy Kálmán főfőlügyelő stb. Megyénkbeli Koszits Kamil I. aljegyző, Kovácsfy Kálmán kir. főmérnök és Polgár Jenő főszolgabíró voltak jelen a bejárásnál. Ezekon kívül még az érdekelt megyék, uradalmak és községek kiküldött képviselői. Az első tanácskozás 20-dikán folyt le Szentlőrinczen a községháznál, a második 21-dikén Baranya-Sellyén, a harmadik 23-dikén Szlatinán, a negyedik 24-dikén Orahoviczán s végre az ötödik tanácskozás 25-dikén Nasicz községben volt, mely tanácskozásokon mindenütt résztvettek az érdekelt megyék, uradalmak és községek képviselői. A tanácskozás mindenütt a kívánt sikert érte el. A helyeket mindenütt kijelölték, a hol a hidakat vagy átjárókat építi egyszóval az előintézkedések már megtörténtek. Hír szerint a vasutvonalnak Baranyamegyébe eső részét már az idén kiépítik.

— **(Szerencsétlen esés a jégen.)** Mult vasárnap történt, hogy a jégpályán az időjárás kedvező átalakulása folytán igen sokan gyakorolták a koresolyázás testettedző sportját. E

helybeli fiatal ember bravourfutást rendezett, mely azonban majdnem életébe került. A mint ugyanis hirtelen fordulni akart, oly szerencsétlenül esett el, hogy fejét erősen megsértve, orrán és száján tödült ki a vér. A közelében levők azonnal segítségére siettek, s nagy nehezen kocsin szállították otthonába, hol jelenleg gyógykezelés alatt van.

— **(Gyertyaszenteles ünnepe.)** Kedden, azaz február hó 2-dikán fog lefolyni a gyertyaszenteles ünnepe és pedig a székesegyházban az idén először. A mint értesülünk a reggel 9 órakor tartandó nagy misén maga Dulánszky Nándor megyés püspök fog czelebrálni a szokásos fényes segédkezés mellett.

— **A „Fotografák”**, lapunk szerkesztőjének, H a k s c h Lajosnak sajtó alatt levő humorisztikus könyve, a nyomdának a választási mozgalmak alatt túlhalmozott munka-anya miatt megkésétt. A szedésben felbemaradt könyv február hó közepe táján jelenhetik csak meg, s e késedelemért az előfizetők szíves elnézését kéri a szerző. E késedelem folytán, miután a nyomtatandó példányok fölött még mindig lehet rendelkezni, a szerző február 15-ödikéig még elfogadhat előfizetéseket. Fűzött példány ára 1 frt 50 kr., diszkiadású 2 frt.

— **(Farsang.)** Á l a r c z o s - b á l. A vöröskeresztesegylet pecsi fiókja február hó 6-án a „Hattyu”-ban álarozos-bált rendez. A zenét a katonazenekar és a Farkas-Jónás-féle cigányzenekar szolgáltatja. A bál kezdete 8 órakor. Jegyek ára: Paholy 8 frt, belépti jegy 1 frt. — A bál napján este a belépti jegy 1 frt 20 kr. Jegyek a bál napján esti fél 7 óráig Valentin K. fia úr könyv- és műkereskedésében, azontúl pedig a „Hattyu”-terem pénztári helyiségében kaphatók. — A Herzenberger-féle tánciskola növendékeinek február hó 4-én lesz a második táncestetélyük. — Polgári-bált rendez Dollinger András, a „Hétfedelem” vendéglőse — február hó 11-én.

— **(Stawenhagen Bernátról.)** Egy halavány érdekes arcú, mélyen beesett szenvedélyes szemekkel, magas homlokkal és hosszú lecsüngő barna hajfürtökkel ékesített fiatal ember fog február 8-dikán a „Hattyu” termében hangversenyezni. A zenevilág után érdeklődő és azt ismerő közönség előtt nem ismeretlen jelenség ez a világhírű ifju, a kiről, még mielőtt művészetét élveznők, szükségesnek tartunk egyet-mást elmondani. A kies és a természet minden báját magába rejtő Weimar nevelte föl e ritka szellemet, ki már ifju korában imádta a természetet, s kint a szabad természet ölében ábrándozva, elmerengve hallgatta a madarak danáját, a lombok halk suttogó zenéjét, s a fuvalához hasonlóan siró, zokogó szellőt, a melyekből az ő fantáziája a legszebb dalt a legszebb zenét alkotta. Nem is esoda tehát, ha az a mélyen-érző, fogékony keblű ifju a legábrándosabb világba, a zenevilágba kívánczolt, a hol rohamosan haladt a művészet legmagasabb nivója felé. Weimarban Liszt előtt sikertült a még akkor nagyon is fiatal Stawenhagennek egy-két darabot eljátszani. Az előzőeken „entente cordiale”-járól ismert zongorakirályt meghatotta ez igénytelen külsejű vézna emberkének a zsenialitása. Tapsolt neki, s ez alatt örömkönyvek peregtek le arczáról. A kis zongora-apródot a nagy zongorakirály zene-udvarába csalta, hol éveken át oktatta, művelte a fogékony keblű apródot, ki mindenüvé hiven követve mesterét dicsőséges körutjaiban — méltó tanítványává fejlődött. Stawenhagen Bernát később, midőn már virtuozitása tetőpontját érte el, ismét visszavágyott hazájába, és átlépte a német fényes koncert-termek küszöbét, hol markans zongora-játékával elbűvölte a különben rendkívül finom esztetikai érzékkel bíró hallgató-közönséget. Egy-két év múlva már nemcsak a nyugati kontinensen, hanem az egész művelt világon megismerték a fiatal zongora-művészt. Eddigi művész-pályája szakadat-

lan láncolata a fényes győzelmeknek és diadaloknak. Midőn a zongorához leül, — írja egyik jellemrajz-írója — mintha egész teste szellemmé változnék és szárnyakat öltve magasabb régiókba szállna, magával vonván a hallgatót is a moll-akkordok enyhe dalszárnyain. Egyszóval valódi művésztemperamentum, ki mint a költő a dalba önti a szív hullámverését vagy halk, elhaló csevegését. — Városunk műértő és zenekedvelő közönsége bizonyára szívből várja már azon estét, melyen Stawenhagen művészetét ismét élvezni fogja. A híres Bösendorfer-féle zongora, melyet Valentin K. fia csak e kiváló művész kedvoért hozatott le, már megérkezett Bécsből, s a közönség bármikor megtekintheti e remeket, melybe a művészköltő február 3-dikán beléje fogja önteni a virtuozitás minden erejét.

— **(Új csárdás.)** A mi ciganyaink nemcsak a hegedű versenyeznek egymással, hanem mint komponisták is. Alig hogy a minap hire ment a Rác Gusztó csárdásának, melyet az az ifju polgárok báljára szerzett, Farkas-Jónásék is előálltak egy frissen szerzett csárdással, melyet a pinczer-egylet jubileumi rendezőségének fölhívására irtak a jubileumi estély alkalmára. A szerzők a csárdást Scholz Gyulának, mint az estély védnökjének ajánlották.

— **(Halálozás.)** Elhunyt Pécsen; Krausz Lajos borkereskedő e hó 26-án, 35 éves korában; özv. szentgyörgyi Czeke Lajosné, született bódi Mesterházi Mária e hó 28-án, 68 éves korában; Mészáros György, — Mészáros Amand volt pécsi ciszterci r. tanár fivére — e hó 28-án, 57 éves korában. — Scholz Erik nyug. kir. főmérnök e hó 25-én, 72 éves korában tüdőszélhűdés folytán hirtelen elhunyt Kaposvárott.

— **(Innen-onnan.)** Királyunk unokája menyasszony. Münchenből távirjak, hogy a bajor udvarnál elterjedt hírek szerint Ruppert herceg, Lajos bajor herceg fia, jegyet fog váltani Gizella hercegnő másodszült leányával. — **Leégett üvegyár.** A beélti üvegyár, mely az egyesült magyar honi részvénytársaságé volt, f. hó 26-dikán éjjel porra égett. A gyárral együtt az egyik melléképület is elpusztult, a melyben kész üvegaruk voltak fölhalmozva. Az oltás lehetetlen volt, mert az egész gyár egyszerre égett. A kar legalább is 20.000 frtra rúg. A legszomorubb a dologban az, hogy több, mint 200 ember vesztette el kenyerét e hideg téli időben. — **Tizenhat krajezarért öngyilkos.** Egy árvamegyei parasztagazda f. hó 22-dikén Alsó-Kubinban lévén, 16 krt költött; hazajöven, felesége e 16 krért vele pörlekedni kezdett. E pörlekedésnek az lett a vége, hogy a paraszt déli 12 órakor kiment a esürbe és egy kaszával keresztül vágta a torkát. — **A Neptun csillag fölfedezője.** Adamsz professzor, a ki Leverrier-vel egyszerre fölfedezte a Neptun csillagot, Cambridgében elhunyt. A királyi brit csillagászati társaság e kitűnő tudóst, 1848. február hó 11-dikén az arany érmével tüntette őt ki a Neptun fölfedezéséért. — **Inség Árvamegyében.** Árvamegyéből szomorú hírek érkeznek. A rossz termés és a tél olyan nyomorságot támasztott a különben is szegény köznépközött, mely hasonló az oroszországi állapotokhoz. Némely árvamegyei községben olyan nagy már az inség, hogy számos család forró vízbe kevert zablisztból, vagy porrá zuzott fakéregből készített kenyeret eszik. — **Görögország öröksége.** Egyiptomban nemrég egy Varsany nevű gazdag görög halt meg, ki öt millió franknyi vagyonát Görögországra hagyta azzal a kikötéssel, hogy a pénzt a görög hadi flotta nagyobbitására fordítsák.

— **Nowotarski A. és fia** műkertész-czég kibocsátotta ezidei magárjegyzékét, mely — az általánosan s jól ismert czég helyes elvéhez hiven — nem igyekszik holmi pazarul kiállított illusztrációkkal hatni, hanem minden fölösleges reklám helyett a főstlyt a magvak valódiságának biztosítására, a jó minőségre fekteti. A növénymarjegyzékét ez év márczius havában, a gyümölcsfa-árjegyzékét pedig őszkor fogja kiadni a czég, mely ez árjegyzékből megkeresésre mindenkinek bérmentve küld.

Cognacot az influenzásoknak. Az „Egyetértés”, „Magyar Hírlap”, „Fővárosi Lapok”, „Pesti Hírlap”, „Budapesti Hírlap” valamint az összes fővárosi lapok az Esterházy Cognacról a következőket írják: „Influenza betegeknek legcélszerűbb napközben gyakrabban jó cognacot adni, a mit nemesak több tekintélyes orvos ajánl, de a kórházak is gyakorolják. Alkalmoszerű most megemlíteni, hogy a Magyar Szent Korona országainak „Vörös kereszt” egylete a napokban pályázatra hívott föl több cognagyárost s a beérkezett pályázatok közül daczára annak, hogy árai magasabbak versenyző társainak árainál, mégis Esterházy Geza gróf a nyálföldi Cognagyarat részesítette előnyben, ezt bizván meg az Erzsébet kórházban szükséges cognac szállításával. Megemlítésre méltó még, hogy a legutóbbi brünni élelmészeti kiállításon a jury az Esterházy cognacot a francia cognacnál is jobbnak találta. Látható tehát mindezekből hogy a gróf Esterházy-féle gyár cognacja, mint e gyártmányok legjobbja ajánlható.”

A pécsi nőegylet által mult évi deczemb. 23-án a szegények között kiosztott élelemből, ruházatból s tüzelő anyagból álló ajándékok egybeszerzésére közadakozás útján, miként az már annak idejében közzé tettük, összesen 215 frt 50 kr. folyt be, mely összeget a nőegylet, tekintettel a szegények nagy számára, saját pénztárából 160 frt 01 krral toldott meg; ezen karácsonyi ajándékokra utólag még Reinfeld Imre és Lang H. fia 2-2 frtot adományoztak. Ugyancsak a pécsi nőegylet által folyó hó 18-án a „Hattyú”-teremben rendezett álarozos bál alkalmával özv. Cseh Edéné egy. elnöknő 10 frtot, Erreth Teréz, Pintér Józsefné 5-5 frtot adományoztak, Hoffmann Lajos számlaköveteléséből leengedett 5 frtot. Sável Kálmánné, Barta Mari, Markovits József és egy ismeretlen 1-1 frtot fölfizettek. Ezen adományokkal s fölfizetésekkel, az álarozos bál összes jövedelme 207 frtot, ellenben a kiadás 171 frt 77 krt s így a tiszta jövedelem csak is 35 frt 23 krt tett ki. Az adományok s fölfizetésekért a nőegylet köszönetét nyilvánítja.

TANÜGY.

Pécs szab. kir. város tanügyi statisztikája a lefolyt félévről. Salamon József kir. tanfőlügyelő jelentése szerint a lefolyt félévben városunkban 5759 tanköteles volt és pedig: 4166 mindennapi- és 1593 ismétlő-tanköteles. A mindennapi iskola tankötelesei között volt 2072 fiú, 2094 leány, az ismétlők közül 1020 fiú és 573 leány. A mindennapi tankötelesek tényleg mind látogatták az iskolát, míg az ismétlő iskola tankötelesei körül 1386 járt tényleg iskolába, 207 pedig nem. Az iskolák száma a város területén 30. Ezek közt van elemi 10, polgári 1, kereskedelmi 1, ipari 2, óvoda 1, szeretetház 2; felekezeti jelleggel bíró elemi 6, polgár 1, szeretetház 1; magán jellegű elemi 2, kereskedelmi 1, ipari 1, óvoda 1. A rendes tanítók száma volt 70, a segédtanítóké 18. Ezek közül képesített 79, nem képesített 9. A törvényesen megkivánt felszerelés megvolt mind a 30 iskolánál. Tornater van 13-nál, 17-nél nincs. Könyvtár van 20-nál, 10-nél nincs. A törvény által előírt összes tantárgyakat mind a 30 iskolában tanították.

Megüresedett tanítói állások. A Pécs-egyházmegyéhez tartozó százkai rom. kath. népiskolához a tanév végeig terjedő időszakra egy segédtanító kerestetik. Havi fizetés 35 frt ezenkívül fa és lakás. — A szintén a pécsi egyházmegyéhez tartozó Tolna-szakai r. k. népiskolánál szintén megüresedett egy osztálytanítói állomás, melyre pályázat hirdettesett. Évi fizetés 300 frt ezenkívül szabad lakás és fületmény.

CSARNOK.

Tövises az élet útja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

Elárulta, hogy ő az — és hogy félti tőlem. — Nem bántottam. Boldogtalanság volt annak a férfinak az arcára írva, nem törődött az sen-

kivel, csak rajzaival, miket ott a szédítő, bődítő magashau vetett papírra.

Már-már föl akartam hagyni a hasztalan lelkesedéssel, midőn egy nap nőmet láttam a sziklacsucs felé haladni. Elrejtöztem a bozotos csaliban és titkon atána mentem. A boldogtalan asszony csakugyan oda ment, szédelő fövel kuszott föl a sziklán az ifju felé, ki összefont karokkal gyönyörködött az alatta elterülő fölséges képen, — és midőn már gyenge asszonyi fövel állva nem mehetett, térden csúszott elé és átölölve térdeit, könyes arczezal rebegte:

— Megbabonáztad lelkemet, csak akkor élek, ha látlak! Szeress te is, szívemmel, lelkemmel a tiéd vagyok...

A férfi oda nyujtá kezét és fölemelé.

— Állj föl, — szolt komolyan, — nő méltóságod sárba tiprasa volt ez. Neked férjed és gyermeked van, menj vissza hozzájuk.

Az asszony lehajtotta fejét megszegyentlten és onnét a szédítő magashból levetette magát.

Kezem görcsösen szoritá a puskát, reá czéloztam, — de megcsendült fülemben: „férjed és gyermeked van”. Ez lefegyverezte karomat, lefegyverezte gyűlölségtől tomboló véretem.

Eltemettük nőm összezúzott testét, aztán én kórággyra feküdtem ez iszonyu betegségben, mely letörölt rólam minden emberit, csupán a nyomorult életet hagyva meg.

Oda hagytam hazámat, nem tudtam ott nyugodalmat találni; azóta itt bolyongok ezer inség, nyomor között. Mennék haza, úgy gyötör a honvágy; de nem lehet, szegény koldus vagyok. — Mikor a zivatar kitört, a hegyen favigással voltam elfoglalva, kis leánykám a patak partján játszott és messze elhagyott. Úgy ragadhata el őt az ár.

— Ha oly közel volt, miért nem jött érte előbb? — mi már azt hittük, Carméla a miénk.

— Oh kerestem én őt, de mikor megtudtam, hova jutott, könnyebbült szívvel hagytam ott. Szegény kis árva lelkem, itt legalább nem szenved inséget, nyomort. Hanem most elviszem magammal, elindulunk messze haza felé, tán megsegít az Isten, ha sokára is, de tán átlépjük a határát.

— Nem úgy lesz az, jó ember, — mondtam neki. — Holnap reggel a mi kocsinkon a városba hajtát s onnét vasúton könnyebben ércezelt. Utjáról majd mi gondoskodunk.

— Mondja csak, — szolt Imola, ki eddig hallgatott, — úgy-e annak a férfinak, kiért egy asszony úgy mindenről megfeledezhetett, föltűnő szépek kellett lennie? Nem írná le milyen?

— Ha rajzolni tudnék, lerajzolnám — kisasszony — magas, hajlékony sugár alakját — úgy a szemem előtt van — szénfekete haját és valami boszorkányos tűzű, sötét szemét, mibe asszonynak bele nézni nem jó.

Szívem földobbant, arczom lángra gyuladt. — Imola folytatá:

— És a neve? nevét nem hallotta soha említeni?

A lélek a legfőbb bíró ítélőszéke előtt nem várja oly remegve „menny” — vagy „pokol” — mint mi azt a nevet.

— Ejh, nem jut eszembe. Valami szláv neve volt. Keresztneve Alexis...

— Matheovics? — kérde Imola elfogultan.

— Igen, igen, Matheovics. Megragadtam a rút ember kezét.

— Hála, hála önnek ezért a szóért! Meglepetve nézett reám.

— Látja kis hugom boldogságát alapította meg ezzel a szóval. Az a férfi Imola vőlegénye; azért ment el és most is azt hiszi, hogy Imola nagy beteg és nem gyógyul föl többé soha.

Másnap korán reggel útra kelt kis gyermekével a szerencsétlen ember, mig én siettem

Marcellal tudatni, hogy Alexis rejtekhelye immár tudva van, mit tegyünk?

— Holnap szabadságot kérek és a napokban elmegyünk; haza hozzuk az Imola elveszett vőlegényét. Látom Violám, hogy annak a kis lánynak a szomorúsága téged aggaszt, búsit; elmegyek a világ végére is, csak a te arczodon ne lássak bánatot.

Magamhoz öleltem Marcell fejét és megcsókoltam hosszasan — és e perczen úgy éreztem, hogy lehet a szívnek egyszerre két lényt is szeretnie...

(Folytatás köv.)

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1892. évi január hó 23-án tartott hetivasárról.

Az árak métermázsánként ezémmittatnak.

	őszi	— frt —	— frt —
Buzs	tavaszi	10 „ 40	10 „ 10
	uj	10 „ 40	10 „ 10
Kétszere	ó	— „ —	— „ —
	uj	— „ —	— „ —
Rozs	ó	9 „ 70	9 „ 60
	uj	9 „ 70	9 „ 60
A	őszi	— „ —	— „ —
	tavaszi	— „ —	— „ —
	uj	— „ —	— „ —
Repce		— „ —	— „ —
Bükköny	széna	5 „ 60	— „ —
Kukoricza	ó	5 „ 50	5 „ 40
	uj	5 „ 50	5 „ 40
Széna	ó	2 „ 40	2 „ —
	uj	— „ —	— „ —
Szalma		2 „ —	1 „ 80

Kínálat: közép (mintegy 160 gabonaköcsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

Original

SELTERS-VIZ

Kellemes természetes asztali- és gyógy víz (Nassau), mely elnyájkásodás, hurut-, rekedtség-, hólyag és gyomor-bajokban jönnek bizonyult.

Tessék határozottan „Original” Selters-vizet kérni, mely kupakkal, vignetéval és a dugón „Original” felirattal van ellátva. — Raktáron mindenütt.

Seltersi vizszállítás Selters-Weiburgban (Nassau.)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal elelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Jó és tartós

Vizvezetési berendezéseket

magánházakba, teljesen a hivatalos előírás szerint a legjutányosabb árért állitok elő.

Költségvetések díjmentesen.

Tisztelettel

TICHI ÖDÖN

bádogos

Pécs, kistér 11. sz., Tallán-féle ház.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Van szerencsém a n. t. közönség becses figyelmébe ajánlani

fog-technikai műtermemet

a hol egyes fogak és egész fogsorok arany, platina és kaucsuk foglaltvánnyal e legújabb szerkezet szerint elkészítetnek.

Nemkülönben ajánlom magamat

fogak blombirozására

valamint minden e szakmába vágó műveletek elvégzésére.

Girardi József

fog-technikus.

Pécsen, Apáczai-utca 19. sz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ház eladás.

Elköltözés végett a Pécsen, kálvária-
utcai 36-ik számú

emeletes ház,

előnyös föltételek mellett, igen jutányos árért eladó.

Az abban levő **sütőde**, valamint **3 lakás**, melyek jelenleg ki vannak bérelve, 8 százalék jövedelmet biztosítanak.

Venni szándékozók forduljanak az ott lakó tulajdonoshoz.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által ujab és nagyobbított kiadásban megjelent iratot a

megzavart ideg és Sexual-rendszer

gyökeres gyógyítása tanulmányozására.
Szabad szállítás borítékban 60 krért, le-
vélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

Vendéglő-bérbeadás.

Pécsen, a Majláth- és hal-tér sarkán
tekvő Engel-féle házban levő

vendéglő-helyiségek

bérbeadatnak. A feltételek **Scholz An-
tal fia** sörfőzde-tulajdonosnál tudhatók
meg.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsolést
csúsz, közhvény, tagszagatás stb. ellen legjobban
ajánljuk a t. cz közönség figyelmébe. Egy
üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszer-
tárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Isten

legnagyobb ajándéka az **egészség.**

A köhögés, rekedtség és elnyálkásodás szomorú
következményeitől csak egy szer óv meg bennünket tel-
jes biztonsággal:

Egger díjtalmasított Mell-Pastillái.

Szántalan hálaírat tanuskodik erről és senki el
ne mulassza idejekorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozok-
ban a monarchia valamennyi gyógyszer-tárban.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga
László és az irg. rend gyógyszer-tárban. Mohács: Luiszer
Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szent-
györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon:
Dvorazky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és
Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor
gyógysz. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szi-
getvár: Salamon Gyula és Viny Sándor gyógyszer. Bony-
hádön Eibach Odön gyógyszer.

valamint az

Egger A. fia czég

gyógyszer különlegességi gyárban Bécs Nussdorf.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Lipiken

az ujonnan épült

mozgosítható bazárban

még néhány **árusító-helyiség** bérbeadó. A
bérleni szándékozók forduljanak

a Jódfürdő igazgatóságához

Lipiken.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3. Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárban.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszer-tár-
ban; Reeh Vilmos, Spltzer fia és Kőszl János kereskedésében.

Feltűnést keltő újdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintázni és szabni a cs. és kir.
szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

célszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal lányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelvben csak 1 frt 50 kr. Szétküldés naponta kétszer utánvéttel 1 frt 70 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulírott szabadalom tulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, Bécs

II., Untere Donaustrasse 49.

Főraktár Magyarhon részére Budapesten Gottlieb Vilmosnál Andrássy-ut 49. szám alatt.

Állam érem
haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkaért.

Főüzlet:
Király-utca, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:
Király-utca, Mestrics-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

vésnöki műhelylyel

is kibővítettem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megfelelőleg minden e szakmába vágó munkálatok, u. m. bárminemű arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megelégedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorodom nagyválasztéku ékszer- és óra-készletemre s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek mellett** felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legmértékeltőbb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeményyel a vidékre is készségesen szolgállok.
Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.

Taizs József Pécsett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kőkorsókban és üvegesékben. (külföldi és hazai gyártmány.)

Piros és kék ténta.

Pecset-viasz, pecset-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és szines írónok.

Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek.

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kittinő szer tinta-, vörösbor- és gyümölesfoltok eltávolítására fehéreneműből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

S minden e szakmába vágó czikk.

VI. kimutatás a baranya-vörösmarti kölcsönös segélyző-egylet mint szövetkezet 1891. évi üzleti eredményéről.

Forgalmi állapot 1891. január 1-től, 1891. december 31-ig.

B e v é t e l		frt	kr.	K i a d á s		frt	kr.
1	Készpénz egyenleg 1890-ik évről	2405	57	1	Kötvényekre	14815	—
2	Törzsbetét 1887-ik évtársulatra	2316	60	2	Előleg	2465	—
3	» késedelmi kr.	53	30	3	Takarékbetét	8777	34
4	» 1889-ik évtársulatra	4331	80	4	» kifizetett kamatai	161	80
5	» késedelmi kr.	99	96	5	Leltárszámla	130	05
6	» 1891-ik évtársulatra	9046	80	6	Kifizetett részvény	104	—
7	» késedelmi kr.	133	52	7	» » 4% kamata	3	12
8	Alapítási díj 1891-ik évtársulatra	920	—	8	Jövedelmi adó	481	55
9	Takarék-betétek	16808	03	9	Tőke-kamat adó	85	93
10	Kölcsöntörlesztések	4843	18	10	Községi adó	59	84
11	Előlegtörlesztések	476	—	11	Üzleti költség	615	—
12	Kamatok	3629	99	12	1886-ik évtársulat leszámolására	14169	78
13	Átiratási díjak	12	—	13	» » túlfizetett kamataira	83	90
14	Tőkésített kamatok	710	87	14	Tőkésített kamatok	710	87
15	Vegyesek	106	30	15	Vegyesek	127	91
				16	Készpénz mint egyenleg 1892-ik évre	3102	83
	Összeg:	45893	92		Összeg:	45893	92

Nyereség- és veszteség-számla 1891-ik évről.

J ö v e d e l m e k		frt	kr.	K ö l t s é g e k		frt	kr.
1	Különféle kamatok	3895	21	1	Állami és községi adó	541	39
2	Kamat hátralékok	886	39	2	Tőke-kamat adó	85	93
3	Átiratási díjak	12	—	3	Személyzeti díjak	555	—
4	Vegyesek	106	30	4	Házbérlet	60	—
				5	Betétkamatt fizetett	161	80
				6	» tőkésített	710	87
				7	Szerelvények 10% levonata	104	55
				8	Tartalék-alapokra	28	67
				9	Kamat-túlfizetésekre (1886. évtárs.)	83	90
				10	Vegyesek	127	91
					Haszon az 1887-ik évtársul.	857.78	
					» » 1889-ik »	941.79	
					» » 1891-ik »	640.31	
						2439	88
						4899	90

Jegyzet. Egy teljesen befizetett részvény értéke:
a) az 1887-ik évtársulatnál 65 frt 21 kr.

b) az 1889-ik évtársulatnál 37 frt 15 kr.
c) az 1891-ik » 12 frt 16 kr.

M É R L E G.

V a g y o n		frt	kr.	T e h e r		frt	kr.
1	Kötvényekben	53014	—	1	Törzsbetét 1887-ik évtársulatra	11326	20
2	Kamat hátralékban	886	39	2	» 1889-ik »	13139	40
3	Leltározott szerelvényekben	936	45	3	» 1891-ik »	9046	80
4	Készpénzben	3102	83	4	Takarék-betétek	18259	62
				5	» » tőkésített kamatai	710	87
				6	Tartalék-alap 1887-ik évtársulatra	38	92
				7	» 1889-ik »	46	46
				8	» 1891-ik »	37	95
				9	Tőkésített nyeresemény 1887-ik évtárs.	1805	17
				10	» » 1889-ik »	1088	40
					Nyeresemény 1891-ik évben	2439	88
						57939	67

Vörösmart, 1891. december 31-én.

Örsi Ferencz, könyvelő.

Rácz Pál, igazgató.

Apostol János, titkár.

Forster Sámuel, pénztárnok.

Hogy ezen kimutatás és mérleg tételei az erre vonatkozó üzleti könyvekkel teljesen egyez, ezennel bizonyítjuk.

Dr. Kiss Gábor, Danóczi Balázs, Wigyili János,

Ruppl János, Kontra János, Gulyás István,

Szauter József, Möhler János,

Varga János, Czéhner Péter, Knochl Bálint,

felügyelő-bizottsági tagok.

igazgatósági tagok mint kiküldött számvizsgálók.